

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta " " " 13.—
za četrletno " " " 6:50
za en mesec " " " 2:20
za Nemčijo celo leto " 29.—
za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " " 12.—
za četrletno " " " 6.—
za en mesec " " " 2.—

V upravi prejel mesečno K 1:70

SLOVENEK

Inserati:

Enostopna petivrstna (72 mm):
za enkrat . . . . . po 15 v
za dvakrat . . . . . " 13 "
za trikrat . . . . . " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:
enostopna petivrstna (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja:

vsak dan, izveniš nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici šte. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona šte. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici šte. 6. Za
Avstr. poštne hran. račun št. 24.797. Ogrske poštni
hran. račun št. 26.511. — Upravniškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Skrb za zanemarjeno mladino.

Včeraj se je vršil v Ljubljani v dvorani mestne hiše občni zbor enega najbolj važnih društev v socialnem oziru, društva za otroško varstvo in mladinsko skrb v Ljubljani. Navzoči so bili deželni odbornik dr. Zajc, župan dr. Tavčar, magistratni svetnik Lah, duhovniki, laiki, zlasti učitelji in dame, ki jim je blagor mladine na srcu. Zelo zanimivo je bilo poročilo tajnika, dež. sod. svetnika Milčinskega, ki se je bavil z vprašanjem bede, katera največ povzroča zanemarjenost mladine, in je pri tej priliki opozarjal posebno na to, koliko bi morala ljubljanska občina več storiti za olajšanje siromaščine. Poročilo tajnika Milčinskega, ki je v tem pogledu eden najboljših strokovnjakov, kar jih imamo v Avstriji, je najlepše izpričevalo, da so predlogi, ki so jih v ljubljanskem mestnem svetu stavlili občinski svetovalci S. L. S. glede mestnih revežev, bili skrajno potrebni. Tajnik jih je tudi izrečno omenil in na več drastičnih zgledih iz svoje bogate izkušnje pokazal, kako občina podpirata tudi popolnoma nevredne individue. Pokazal je tajnik tudi, da druge manjše občine, n. pr. Vič, Zagorje, bolj skrbijo za ubogo šolsko mladino kot Ljubljana.

Naj sledi poročilo.

Predsednik Albert pl. Levičnik pozdravi navzoče in podeli besedo tajniku, dež. sod. svetniku Milčinskemu.

POROČILO TAJNIKA MILČINSKEGA.

Poročevalec omeni najprej podporne, med njimi zlasti podporo deželne odbora (2000 K), okrajne blagajne ljubljanske okolice (1000 K), ljubljanskega mesta (800 K) ter generalne direktije tobač. režije na Dunaju (300 K). Število društevnikov pa je nekoliko padlo. Vzrok: draginja in zavest, da spada skrb za zanemarjeno mladino prava prav v področje javnih faktorjev. Kar se tega tiče, se javni faktorji za to prevažno socialno panogo sicer vedno bolj zanimajo, a obžalovati je, da načrt

zakona o prisilni oskrbi v zgoji še vedno leži na Dunaju. Poročevalec omenja tudi časopisje, ki je stremljenja društva vedno podpiralo.

Delokrog društva raste neprestano. Leta 1908 je imelo izdatkov 2446 K, leta 1909 K 7296, leta 1910 K 10.798, l. 1911 K 12.519.

Društvo se bori zoper zanemarjenost mladine. Ker pa se njegovi izdatki leto za leto množijo, bi se lahko sodilo, da tudi zanemarjanje sporedno s temi številkami rase, namesto da bi se po vplivu društva krčilo in da so potemtakem vspehi društva sumljive vrednosti.

Vzroki, da se množi delo društva, pa tiče v sledečih okoliščinah:

1. Z rastočo industrijo se množi proletarski naraščaj, ki mu starši nimajo ne časa ne sredstev, pa tudi ne vedno sposobnosti za povoljno vzgojo in oskrbo;

2. pred vsem pa: ljudem se odpirajo oči za važnost pravilne vzgoje in oskrbe otrok. Spala je svoj čas briga za zanemarijenega ali izprijenega otroka, prepuščalo se ga je usodi. Zdej pa šole, sirotinski sveti, županstva, starši, sorodniki, vsi vedo, da je pomoč zanemarijenemu in zanikarnemu otroku in jo iščejo. Nepričakovani uspehi delajo močno propagando.

Toda ta obsežni delokrog društva je vendar znak nezdravih razmer. Ne zaradi zanemarjenosti in zanikarnosti otrok — te otroci ne bodo izlepa pošli — ampak zato, ker je boj zoper zanemarjenost in zanikarnost mladine v taki meri prepuščen dobri volji skromnega zasebnega društva, kakor bi skrb za na duši in telesu zdrav naraščaj in obramba človeške družbe pred mladimi izprijenji, razvijajočimi se v hudodelce, ne bila javna zadeva, važna zadeva države, dežele, občini! Tako deluje društvo takorekoč le v prenešenem delokrogu in začasno, dokler poklicanejši činitelji te skrbi ne prevzemo na lastne rame. Država pripravljaja zakon o vzgojni oskrbi; kaj je kranjska dežela storila v tem pogledu in kaj še obeta, je tiskano v letošnjem poročilu. (Reforma mladinskega oddelka na prisilni delavnici. Opomba uredništva.) Tudi o mestu ljubljanskem se da kaj povedati: šolski zdravniki, pomožna šola, obljudjena

varovalnice, obljudjena šolarska zavetišča, obljudjena šolarska igrišča.

Tako se skrb za mladino polagoma, počasi, toda dosledno razvija v tej smeri, da javni činitelji bolj in bolj uvidevajo, da je to njih stvar in ne le stvar prostovoljne dobroteljnosti.

Kaj stori ljubljansko mesto za olajšanje bede.

Eden izmed prvih samostalnih predlogov v novem občinskem svetu je bil predlog na zvišanje miloščin. (Predlog I. Štefeta. Opomb. uredn.) Predlog je vesel pojav zanimanja za neko stran mestnih občinskih poslov, ki v istini in očitno niso v popolnem redu.

Očitno je, da niso: kajti vsakogar mora zebsti v oči visoko število beračev. Beraštva je pri nas toliko, kakor v prav zanikarnih laških mestih in berači in premnogi opotekajoči se povaljani pijanci dajo našemu mestu nekaj pečat, ki se ne strinja s samozadovoljnim priimkom »bele Ljubljane«.

Poleg tega očitnega beraštva so še druge prikazni, znane le poučenim krogom, pričajoče pa takisto o bedi nekaterih slojev. Otroci prihajajo lačni v šolo, nimajo knjig, zvezkov, peres, izostajajo iz šole, ker nimajo obutali. Mati in sin imata en sam par čevljev: če gre sin z doma, mora biti mati doma, če ima mati pot, ne more sin z doma, in niso redki slučajji, ko otrok celo leto ne pride v šolo, ker nima kaj obleči. In kaj šele, če je otrok zanikarn, tat, potepuh in potreben vzgoje v vzgojevališču! Kake težave so, da se od občine doseže plačilo stroškov v zavodu. Dober del mladine iz ljubljanskih delavskih krogov je grižav na duhu in telesu in značilno je za kakovost ljubljanskega naraščaja, da ljubljanski mojstri dajo prednost vajencem s kmetov pred ljubljanskimi srajcami.

Taki pojavi niso v redu, v zvezi so z bedo in zato je bilo z veseljem pozdraviti predlog na zvišanje miloščin, kajti pričakovati je bilo, da ta predlog da povod za ureditev vseh ureditve potrebnih razmer onega dela našega prebivalstva, ki je navezan na javno podporo. Ta predlog je padel, začasno je padel. Za rešitev v istini še ni bil zrel,

to dokazuje najboljše okolnost, da sta v isti seji prišla na vrsto še dva druga predloga in sicer predlog, da se da revni šolski mladini gorek zajtrk, (Predlog mestnega šolskega sveta, ki ga je poročevalec večine odklanjal, a se je vrnil na predlog zastopnika socialne demokracije in S. L. S. odseku, da ga preštudira. Opomb. uredn.) in predlog, da se dajo na mestnem svetu njivice v zakup revnejšemu prebivalstvu. (Predlog občinskega svetnika S. L. S. Tomaža Novaka. Opomb. uredn.) Tudi ta dva predloga sta padla. Vsi trije predlogi streme po istem cilju: po zboljšanju stanja revnega mestn. prebivalstva. Da se pa v obč. svetu ni našla zveza med njimi, je znamenje, da v istini še niso bili zreli za rešitev. Umesten pa je bil ob isti priliki stavljen predlog na sklic širše enquete, zlasti ker je pri vseh vprašanjih, ki se tičejo lajšanja bede, računati tudi z zasebno dobroteljnostjo. Zasebna dobroteljnost je neizčrpljiv vir, kipeč iz družabnih nagonov človeške narave. Zasebne dobroteljnosti se ne da zatreti, in če bi se jo hotelo! Naloga družabne politike pa je, da take naravne sile uravna in vlada, da v istini in v čim izdatnejši meri koristi družbi in posamezniku.

Zboljšanje stanja revežev ni zgolj zadeva revežev, ampak nas vseh zadeva. Ne iz sentimentalnih vzrokov! Ampak beda je gnezdo zanemarjenosti in zanikarnosti, ki zopet roditeljstvo in beda, ki tepeta nas vse. Zlasti spada beda med vzroke zanemarjenosti in izprijenosti mladine. Zato je prav, da se zadeva osvetli tudi s stališča otroškega varstva in od strani našega društva, ki si je v teku let bogatih izkušenj nabralo v tem pogledu.

Predvsem bodi poudarjeno: kar stori ljubljansko mesto za svoje reveže, ni malo in je neprimerno več, nego store navadne občine na deželi. V časih stori mesto za svoje reveže celo preveč! Dobival je podporo znani mladi berač ob dveh bergljah; ob pravi vzgoji bi bil sposoben za delo, če prav ne za vsako. Ta berač gosti v žganjarni tovariše in pijan polegga po cesti. Občinsko podporo je dobivala družina, karcelih 36 K na mesec, zanikarna skoz in skoz, oče žganjar, mati sladkih besedi, ki hčere vzgaja v

LISTEK.

H. Sienkiewicz:

V peščenih puščavi.

Prevedel dr. Leopold Lénaud.
(Dalje.)

XV.
Dva tedna po odhodu iz okolice Vadi-Halfa je prišla karavana v kraj, ki je bil osvojen od Mahdija. Naglo so preskočili valovito pustinjo Gesire in v bližini Hendi, kjer so poprej Angleži popolnoma potolkli Muso-ulet Helu prišli so v kraj, ki že ni bil več podooben pustinji. Tu ni bilo videti več peska in pečevja. Kakor daleč se je raztezal pogled, razgrinjala se je stepla, poraščena deloma z zeleno travo, deloma pa z džunglo, med katero so rastle v gručah bodeče akacije, di dajajo znano sudansko gurno, tuintam pa tudi posamezna ogromna drevesa unabaku, ki so tako široka, da pod njihovimi vejami lahko senči sto ljudi. Od časa do časa je šla karavana mimo visokih stebrom podobnih mravljijšč termitov, s katerimi je cela Afrika ob ravniku posejana. Zelene pašniki in akacije so prijeto mamile oči po enolični, žolti barvi pustinjskega peska.

Po nekod, kjer je na stepi rastle boljša trava, so se pasle črede velbdodov, na katere so pazili oboroženi Mahdijevi vojevniki. Ko se je karavana prikazala, so skočili na noge kot roparski pičli in tekli k nji, obdali jo od vseh strani in vihteč svoje sulice in kričoč do neba izpraševali ljudi, odkod so, zakaj potujejo od severa in kam se vračajo. Včasih so zavzemali tako grozeče stališče, da je moral Idris odgovarjati v največji naglici, da ne bi jih napadli.

Stanko, ki si je predstavljaj, da se prebivalci Sudana razlikujejo od vseh drugih Arabcev, ki prebivajo v Egiptu, samo s tem, da verujejo v Mahdija in ne marajo priznati kedivove vlade, je zapazil, da se je popolnoma motil. Ljudje, ki so sedaj vsak trenotek zadržavali karavano, so imeli večinoma še temnejšo kožo, kakor Idris in Gebhr, v primeri z obema beduinoma pa skoraj črno. Zamorska kri je v njih prevladovala arabsko. Njihovi obrazi in prsi so bile tetovirane, a vreze so predstavljale ali raznovrstne risbe ali pa napise iz korana. Nekateri so bili skoraj popolnoma nagi, drugi so nosili džube ali kaftane iz bele tkanine, na katerih so bile naše različne barvne krpice. Veliko jih je imelo odlomke koranov ali koščke slonove kosti potegnjene skozi nosnice, ustnice ali ušesa. Načelniki so pokrivali glave z belimi zavoji

iste tkanine, kot kaftani, navadni vojvovniki so nosili glavo odkrito, toda ne obrito, kakor Arabci v Egiptu, ampak nasprotno poraščene z velikanskimi kodrastimi kepami, ki so bili čestokrat od apna, s katerim so mazali svoje kodre, da bi se rešili mrčesa, sežgani in so radi tega izgledali rdečkasto. Njihovo glavno orožje so bile sulice, katere so znali dobro vihteti, ni jim pa tudi manjkalo karabinov Remington, katere so dobili v zmagovalnih bitkah z egipčansko vlado in po padcu Hartuma. Pogled nanje je bil v resnici strašen, proti karavani so nastopali vobče sovražno, ker so mislili, da obstoja iz egipčanskih kupcev, katerim je Mahdi v prvem času po svoji zmagi prepovedal pristop v Sudan.

Navadno so obdali karavano, segali med krikom in grožnjami s sulicami ljudem na prsi ali merili nanje s karabini, nakar je Idris odgovarjal kričaje, da sta on in njegov brat iz rodu Danganlov, iz ravno istega, iz katerega je izšel Mahdi, in da peljeta preroku bele otroke kot sužnje. Edino to je zadrževalo divjake od nasilja. V Stanku pa je, ko je zagledal te strašne prizore, obstajalo srce v prsih pri misli, kaj ju čaka v sledečih dneh, pa tudi Idris, ki je poprej že dolga leta živel v omikanem kraju, si ni predstavljaj nič podobnega. Bil je torej vesel, ko jih je

nekega večera obkolil bojni oddelek Emira Nur-el-Tathila in peljal v Hartum.

Nur-el-Tahdi je bil, preden je pribežal k Mahdiju, častnik v egipčanskem zamorskem polku kedive, torej ni bil tako divji, kakor drugi Mahdijci, in Idris je ž njim lažje govoril. Toda tu ga je čakalo razočaranje. Predstavljal si je, da bo njegov prihod z belimi otroci v Mahdijev tabor vzbudil občudovanje, če drugače ne, vsaj z ozirom na strašne nevarnosti in težave potovanja. Pričakovaj je, da ga bodo Mahdijevci sprejeli z navdušenjem, z razprostrtimi rokami in ga bodo v trumfu peljali k preroku, on ga bo pa obsul z zlatom in s pohvalami kot človeka, ki se ni obotavljal izpostaviti življenje, da bi izkazal uslugo njegovi sorodnici Fatmi. Mahdijci so pa pritiskali sulice na prsi udeležencem karavane, Nur-el-Tahdi je pa poslušal precej ravnodušno pripovedovanje o potovanju, slednjič pa je na vprašanje, če pozna Smaina, moža Fatme, odgovoril:

»Ne. V Omdurganu in v Hartumu se nahaja več kot stotisoč vojevnikov, torej ne pridejo vsi skupaj, in načelniki se med sabo ne poznajo. Vlast našega preroka je silno prostrana in veliko emirov vlada v oddaljenih mestih. V Sennaru, v Kordofanu, v Darfuu in v Faodi. Mogoče je, da tega Smaina,

prostitutke, vse delomržno in gnilo. Dobivala jo je in jo morebiti še dobiva vdova, ki je še nisem videl trezne, in ji je bilo treba vzeti otroka. Vsak hip si pritrana podpora vdova, ki pa ima denar, da se ob nedeljah z našesarjeno svojo hčerjo vozi na pijane naše korijandoliveselice. In reče se v mestu za drag denar otroci, ki bi jih bilo moč zunaj mesta pol ceneje ali pa tudi zastonj preskrbeti itd. itd.

Če dobe torej nekateri reveži premalo, dobe drugi preveč. Mesto izdaja mnogo denarja za svoje reveže, to je gotovo; če pa potrošeni denar v istini zaleže, je drugo vprašanje.

Revščini se ne odpomore zgolj z denarjem. Denar lahko tudi beds poveča. Dobi dedec podpore 5 K, se napije in vsa družina beži pred njegovo silovitostjo. Kjer je gmotna beda, tam je rada tudi beda v duhu, otopelost, nerazsodnost, duševni obup, lenoba, zanikarnost.

Kjer vzrok bede tiči v eni teh lastnosti, tam se bedi trajno ne pride v okom z denarjem. Takim ljudem je treba vzpodbude, urediti jim in njih družini način nadaljnega življenja, jim posredovati delo in zaslužek in jih potem, ako treba, tudi siliti v delo.

In ne pozabiti: preprečevanje bedi ni manj važno od olajšanja bede. Beda naj bo izjema, ne z vsjo ljubeznijo negovana institucija. Občinski reveži biti naj ne bo poklic in cilj, kakor je dandanes, ko se sliši iz ust frkolina, ki še hodi v šolo, izrek: Me bo že mesto redilo! In starši mu resno pritrjajo: Ni se mu treba učiti, saj je meste!

Zvišanje miloščin kar povprek takim razmeram ne naredi konca. Gotovo pa je treba na prevdaren način se upreti bolj in bolj rastoči bedi. Po izkušnjah našega društva je potrebno:

Konkretni predlogi, kako bedo zmanjšati.

I. Da si vzgojimo na duhu in telesu zdrav naraščaj, voljan in sposoben, na pošten način preživljati se in svojo družino. V ta namen se je posluževati čim priprostejših in cenejših pripomočkov.

Pričinimo z mestnimi sirotami. Mesto skrbi za svoje sirote na ta način, da jih daje v oskrbo ali zavodom ali zasebnim rejnicam. Svojičas je bilo priljubljeno, da so se mestne reve podpirale tako, da se jim je dal v rejo kak mestni sirotek, ne glede na to, ali so sposobne ali ne za rejo in vzgojo. Beračice so jih dobivale, pa tudi bolne in celo jetične ženske. Tako si je mesto samo vzgajalo na duhu in telesu zanikarni zarod beračev. Ta praksa pojema. Vsekako pa je treba preskrbo mestnih sirot načelno urediti in pri tem upoštevati:

a) Zdrave in čedne sirote se prav lahko brezplačno oddaje dobrim ljudem za svoje. To jim je v veliko korist, ker tako postanejo deležni nesebične rodbinske ljubezni, ki jim postane nenadomestna moralična opora v vseh skušnjavah.

b) Ni treba, da se mestne sirote vzgajajo baš v mestu, kjer se za mnogo

denarja dobi le malo hrane, malo zrak, malo luči, pač pa mnogo mesnag in nevarnosti. V vsakem slučaju posebej naj se preudari, ali ne kaže dati otroka v rejo na kmete. Stroški bodo tako vsaj za polovico manjši, otroci pa krepkejši in bolj sposobni za nadaljnjo obrtno izobrazbo, ki se jim nakloni po končani šolski obveznosti.

c) Kar pa otrok ostane v Ljubljani v zasebni reji, jih je vzeti pod stalno nadzorstvo, da se morebitnim hibam pride takoj v okom in se vsak hip lahko preudari, ali ni dana prilika za cenejšo preskrbo po prej navedenih načinih.

Ni pa dovolj, da se mesto briga zgolj za svoje sirote, posvetiti mora skrb tudi onemu naraščaju sploh, ki utegne ob neugodnem razvoju priti mestu v breme. Starši iz delavskih slojev se pogostoma sami ne morejo zadostno pečati z vzgojo in prehrano svoje dece. Tem je treba priskočiti v pomoč z ustanovitvijo varovalnic in dnevnih ali šolarskih zavetišč. (Obstoja na Viču in ga vodi Vincenc. družba, in v Zagorju. — O. ur.) Preosnova mestnih šolskih vrtcev v varovalnice je bila sklenjena že o priliki vladarjevega jubileja, pa še ni izvedena; morebiti je čas, da se obljava uresniči. Dnevna ali šolarska zavetišča nudijo čez dan v šole prostem času nadzorstvo šolski mladini, ki ga pogreša doma. Oni, ki so potrebni, dobe tukaj hrano. Tem potom bo hkratu rešen predlog mestnega šolskega sveta zastran zajtrka. Zastran denarne strani je omeniti: 1. mnogo otrok nima zajtrka, včasih tudi ne kosila v redu, ne zaradi revščine, ampak zaradi zanikarnosti matere, ki se ji ne ljubi ob pravem času vstati ali pa pijana leži v kotu. So tudi družine, ki za kruh in mleko nimajo denarja, pač pa za potico in za kuhano vino. Taki lahko plačajo prehrano za otroka. 2. Resnično bednih otrok ne bo toliko ostalo, da bi stroški njih prehrane pripravi ekonomiji resno obeževali mesto.

Pred kratkim je poročala šolska kuhinja v Zagorju, da je preteklo zimo pogostila vsak dan okoli 111 otrok z gorko jedjo in da jo je porcija za vsakega otroka stala štiri vinarje. V našem občinskem svetu se je imenovala ogromna svota 25.000 K kot potrebščina za gorenjak zajtrk šolskim otrokom. (Poročilo magistratnega sveta, ozir. poročevalca J. Dimnika. Opomb. ur.) Prepričan sem, da bo tudi deseti del te svote zadostoval resnični potrebi.

Varovalnice in dnevni dom so izdatna podpora revnim staršem, imajo pa hkratu važen pomen za preprečanje telesne in duševne propasti mladine, v premnogih slučajih nadomeščajo na poceni način oddajo v drage zavode. Urejena morajo biti tako, da bude veselje do dela in ponos na delazmožnost, to je njih vzgojna stran. (Dnevno zavetišče Vincencijeve družbe na Viču.)

Tako spravimo predvsem rejo in vzgojo bednega naraščaja v pravi tir. II. Skrbeti je za to, da vsak, ki se obrača za podporo in je sposoben za delo, dobi namesto podpore delo, če tudi pod skromnimi pogoji. Delomržneže je siliti v delo. Da bo vedno

prilika za delo na razpolago, zato je treba posebne organizatorične inicijative, pa tudi ozke zveze z raznimi društvi. Nikakor ne zadošča zgolj avtomatično posredovanje med zahtevami in ponudbami.

III. Tako se bo skrhilo število onih v resnici potrebnih in vrednih revežev, ki jim ni treba drugega nego gmotne podpore. Dati se jim mora povse zadostna podpora, ta pa je lahko raznolika in obstoji ali: a) v stanovanju, b) v kosu sveta za obdelovanje. (Predlog obč. svetnika Tom. Novaka. — Op. ur.) V slednjem pogledu bodi omenjeno, da je taka uredba že znana pod imenom »jardiens ouvriers« ali »Arbeitergarten« in se kot njih moralični uspeh navaja, da so izborni sredstvo v boju zoper jetiko in da nadomeščajo delavcu in njegovi družini beznico. c) Slednjič obstoji pomoč lahko v oblačilih, v živilih ali v denarjih.

IV. Ko se tako na popolnoma zadovoljiv način uredi preskrba resnično revnih, naj se brezpogojno zabrani sleherni beračenje v Ljubljani. Ljubljanski reveži ne smejo imeti prav nobene potrebe za beračenje. Kdor navzlic temu berači, v kraj z njim! Da ne bomo čitali v listih poročil, ki so šaljno pisana, pa razkrivajo zelo žalostno stran našega javnega reda, kakor poročil o »znanem cestnem plesalcu« ali o Julijani T., ki je slavila jubilej stote aretacije, ker se je v pijanosti pohujšljivo vedla po cesti. Taki ljudje spadajo v hiralnico, pa ne v zapore pa tudi ne v liste.

Prihajajo pa v Ljubljano gostovat tudi zunanji berači, kajzarji, da bi priberačili še drugo kravico, pa tudi resnični pohabljeni reveži in starčki. Policija jih aretiraj, postavi pred sodišče, sodnik pa one, ki niso za delo sposobni, oprosti, in čez par dni so zopet v Ljubljani, da beračijo, in se jih aretiraj. Tudi za te zunanje berače se bo treba zavzeti in jim doseči pri pristojnih občinah, če treba s pomočjo glavarstev in deželnega odbora, potrebnega preživčaja. Potem jih ne bo več v Ljubljani, če pa bodo le še prihajali, dobilo se bo sredstvo, da se jim prihajanje omeni.

Mnogolična je revščina, resnična in navidezna, in mnogolična je pomoč pa tudi boj zoper njo. Po enem kopitu ji ni priti v okom. Za tako ureditev ne zadošča sedanjí prepričani birokratični aparat, treba je posebnega ustroja, ki mora biti v stiku z vsemi drugimi prizadetimi činitelji, zlasti se mora opirati tudi na zasebno dobrodelnost. Zasebna dobrodelnost kopni po ureditvi teh razmer. Trgovci ob petkih skoro nimajo časa streči svojim kupcem, ker nimajo dovolj rok, da odpravljajo trumoma prihajajoče berače. Društvo volje bi prispevalo po 1 K in tudi več na teden, ako se jih reši te nadloge. V tem oziru so tu že ponudbe trgovcev. Zato so tla za ureditev vseh teh perečih vprašanj ugodna. Pred vsem je potrebna ustanovitev društva zoper obubožanje in beračenje; to društvo bodi v najožjem stiku z mestno občino, nemara mu bo mesto lahko dalo prostore in uradnika. Društvo bo mestu ne-le v denarno pomoč, ampak pred vsem v važno podporo pri preporebnih poizvedbah, pri posredovanju dela in uravnavanju življenjskih raz-

mer. Tako se bo ne naenkrat, vendar polagoma in dosledno spravilo vse v red, kar je v zvezi z bedo podpore potrebnega in podporo iskajočega prebivalstva.

Poročilu je sledilo živahno odobravanje in pritrjevanje.

POROČILO BLAGAJNIKA.

Nato je počal blagajnik, kontrolor dež. plač. urada, E. Josin. Prejemki (1. januar 1911 do 31. decembra 1911) 16.146 K 88 vin., izdatki 12.519 K 24 vin., blagajniški ostanek 31. decembra 1911: 3627 K 64 vin.; leta 1911. je bilo pri društvu dohodkov (brez končne gotovine iz leta 1910) 10.240 K 01 vin., izdatkov 12.519 K 24 vin., torej primanjkljaja 2.279 K 23 vin. — Društvo je imelo imovine dne 31. decembra 1910: 5906 K 87 vin., dne 31. decembra 1911: 3627 K 64 vin., se je torej zmanjšala za 2279 K 23 vin. — Proračun za l. 1912 izkazuje 13.600 K potreščine, pokritja 8900 K, primanjkljaja 4700 K.

Računska preglednika Fr. Bregant, oficial in Ivan Röger mlajši, ravnatelj gen. zast. Assic. Gen. sta našla račune v popolnem in vzornem redu in predlaga g. Röger absolutorij in priznanje. Isti predlaga, da se izreče predsedniku, zlasti pa tajniku (Veliko odobravanje in ploskanje), blagajniku in ostalim odbornikom zahvala občnega zbora, kar se zgodi.

Pri volitvi računskih preglednikov se izvolita zopet dosedanja funkcionarja.

DAR NJEGOVEGA VELIČANSTVA CESARJA.

Predsednik pl. Levičnik prebere pismo kabinetne pisarne, datirano s 13. marcem 1912, došlo društvu 22. marca 1912, glasom katerega podeljuje cesarskemu društvu iz dohodka državne loterije za civilne dobrodelne namene 10.000 K. Med navdušenim ploskanjem pogloblil zbor predsednika, da izreče za ta velikodušen dar, ki bo društvu omogočil vršiti v polni meri nalogo, ki si jih je postavilo, na judanje so zahvalo Njegovemu Veličanstvu cesarju.

Predsednik nato s primernim pozivom občni zbor zaključil.

Državni zbor.

Dunaj, 27. sušca.

Rudarske plače.

To pereče vprašanje je danes mednarodno. V Ameriki, na Angleškem in v Nemčiji je ravno ta mesec delavsko gibanje za zvišanje plač doseglo vrhunec. Vsled rudarskega štrajka so na Angleškem skoraj vse tovarne in trgovske ladje brez premoga ter počivajo; živila so se podražila, da revnejšim slojem prebivalstva preti huda lakota. Narodno gospodarstvo je imelo v kratkih tednih neštete milijone škode. Taki štrajki niso šala.

Zato je socialpolitilni odsek avstrijske zbornice pospešil svoje delo glede rudarskih plač. Že leta 1908 se je enketa bavila s tem vprašanjem. Prva točka je bila, ali naj se plače izplačujejo na teden ali na štirinajst dni. Delavski zastopniki so v večini zahtevali tedensko plačo. Zastopniki podjet-

po katerem vprašaj, sedaj ni v bližini preroka. »

Idrisa je užalil zaničljivi ton, s katerim je Nur govoril o »tem Smainu« ter je odvrnil z nekoliko nejevoljnim glasom:

»Smain je oženjen z Mahdijevo sestričino, Smainovi otroci so torej prerokovi sorodniki.«

Nur-el-Tadhil je skomizgnil z rameni.

»Mahdi ima veliko sorodnikov in ne more na vse misliti.«

Nekaj časa sta jahala molče, potem je pa Idris spet vprašal:

»Kedaj pridemo v Hartum?«

»Pred polnočjo,« odvrnil je Tadhil, ko je pogledal na zvezde, ki so se začele prikazovati na vzhodni strani neba.

»Ali bom o tako poznem času zamogel dobiti hrane in krme? Od zadnjega odpočitka opoldne nismo nič jedli...«

»Danes vas bom prenočil in nahranil jaz v svojem domu, toda jutri v Omdurmanu moraš sam skrbeti za hrano; in povem ti naprej, da to ne bo lahko.«

»Zakaj?«

»Ker je vojska. Ljudje že nekaj let niso sejali polj in so se živili samo z mesom, ko je torej slednjič zmanjkalo tudi živine, je prišla lakota. Lakota je sedaj v celem Sudanu in vreča dure stane več, kakor suženj.«

»Allah akbar!« zaklical je Idris za-

čudeno. »Vendar sem pa videl na stepi črede velblodov in živine.«

»To je lastnina preroka, velikašev in kalifov... Da, Dangali, iz čegar rodu je izšel Mahdi, in Bagara, katerih načelnik je glavni kalif Abdulahi, imajo še precej veliko živine, toda drugim plemenom je vedno težje živeti na svetu.«

Nato se je Nur-el-Tadhil podrgnil po želodcu in rekel:

»V prerokovi službi imam višjo stopinjo, več denarja in več moči, toda trebuh sem imel večji v kedivovi službi.«

Nato se je pa spomnil, da je morda povedal preveč ter je dodal:

»Toda vse to bo minilo, kadar bo zmagala prava vera.«

Ko je Idris slišal te besede, mu je nehote prišlo v glavo, da ni v Fayumu v angleški službi nikdar poznal lakote in za krmo ni bil v zadregi, in obraz se mu je pomračil.

Potem je začel izpraševati dalje:

»Jutri nas boš peljal v Omdurman?«

»Da. Na prerokovo povelje ima biti Hartum zapuščen in malo kdo že tam prebiva. Sedaj podirajo vse večje hiše, opeko pa prenašajo obenem z drugimi pleni v Omdurman. Prerok noče prebivati v mestu, ki je omadeževano od nevernikov.«

»Jutri se mu bom poklonil, a on bo dal povelje, da me preskrbe z živežem in krmo.«

»Ha! Če si res iz rodu Dangalov, te bodo morda pustili pred njegovo obliče. Toda vedi, da straži pred njegovim domom noč in dan sto ljudi s koročami v rokah in udrihajo brez usmiljenja po vsakem, ki bi hotel brez dovoljenja k Mahdiju. Sicer bi množice svetemu preroku niti za trenutek ne dale miru... Allah! Videl sem, da so tudi Dangali odhajali s krvavimi klobasami po plečih.«

Idrisa se je pollaščalo vedno večje razočaranje.

»Torej verniki,« vprašal je, »ne vidijo preroka?«

»Verniki ga vidijo vsak dan pri molitvi, ko kleče na ovčji koži dviga roki ali pa ko podučuje množice in jih utrjuje v pravi veri. Toda priti do njega in z njim govoriti, je težko, in kdor je deležen te sreče, mu vsi zavidajo, kajti milost božja pride čezenj, ki izbršuje vse njegove poprejšnje grehe.«

Noč je prišla, z njo je pa prišel občutljiv hlad. Rezgetanje konj se je razlegalo v vrstah, sprememba med dnevnovo vročino in nočnim hladom je bila tako močna, da so se kože konj začele kaditi in oddelek je jahal kakor v megli. Stanko se je za Idrisom nagnil k Nelki in vprašal:

»Ali ti ni mrzlo?«

»Ne, toda — sedaj nas nikdo več ne bo rešil...« in solze so zalile daljne besede.

Stanko ni našel sedaj za njo nobene tolažbe, kajti tudi sam je bil pre-

pričan, da za nju ni pomoči. Prišla sta v kraj revščine, lakote, zverinske grozovitosti in krvoločnosti. Bila sta, kakor dvoje lahni peres v burji, ki je raznašala smrt in uničenje, ne samo posameznim osebam, ampak celim mestom in celim plemenom. Kakšna roka bi mogla iztrgati iz nje in rešiti dvoje majhnih, brezbrambnih otrok?

Mesec se je povzpnel visoko na nebo in se spremenil v srebrno perje mimo-zin in akacinih vej. V gostih džunglah se je razlegal tintant pretresljivi, obenem pa tudi radostni smeh hijen, ki so v tem s krvjo namočenem kraju našle človeških trupel več kot so jih mogle požreti. Včasih se je srečal oddelek, ki je peljal karavano, z drugimi patroljami, in odgovarjali so si z dogovorjenimi znamenji. Slednjič so prišli na višino nad bregom in po dolgi soteski so dospeli do Nila. Ljudje, konji in velblodi so šli na široke in ravne dahabijske in takoj na to so začela težka vesla z umirjenimi kretnjami razbijati in deliti gladko površino reke, posejano z dijamanti zvezd.

Čez pol ure so se na južni strani, kamor so plavale na vodi dahabijske, zabliskala svetila, ki so se, kolikor bolj so se jim ladje približevale, spremenjale v snope rdečega bleska, padajočega na vodo. Nur-el-Tadhil je sunil Idrisa v ramo, potem je pa iztegnil pred sabo roko in rekel:

»Hartum.«

(Dalje.)

nikov pa so navajali razne težave pri tedenskem izplačevanju. Ti so se sklicevali tudi na uradna poročila, da ima 75 odstotkov delavcev v raznih rudarskih podjetjih mesečno plačo in le 21 odstotkov tedensko. Delavci pa odgovarjajo, da si more rudar s tedensko plačo bolje urediti svoje gospodarstvo in jim ni treba kupovati živila na račun. Podjetniki se upirajo tedenski plači, ker bi morali vzdrževati več uradnikov za izplačevanje in ker jim delavski zaslužki leže več časa kot brezobrestni kapital na razpolago. Na drugi strani pa krajši obrok izplačevanja nudi delavcem zopet pogostejšo priliko zapravljivosti in manjše svote za večje potrebne izdatke, n. pr. za obleko itd.

Tako si nasprotujejo interesi delavcev in podjetnikov. Odsek se je konečno odločil za naslednje besedilo: »Podjetnik mora izplačevati zaslužek paznikom vsaj vsak mesec, delavcem pa na štirinajst dni; kjer pa so krajši obroki izplačevanja, se ne smejo podaljšati. Ako delavec stopi iz službe, mora se mu plača takoj izplačati. Dan izplačevanja mora biti določen v službenem redu. Ako je delavec ali paznik dolžan podjetniku ali tretji osebi, za to se mu ne sme zabraniti izstop iz službe. Plačuje se v gotovini. Svečavo in orodje preskrbi podjetnik brezplačno. Strelivo in druge delavske potreščine more podjetnik zaračunati le za svojo ceno. Izplačevanje se ne sme vršiti v gostilni. Podjetnik, ki prekrši te določbe, plača 20 do 1000 kron kazni.«

To so bistvene izpremembe splošnega rudarskega zakona iz leta 1854. Socialni demokratje pa so zahtevali tedensko izplačevanje in tudi brezplačno strelivo. Dalje so zahtevali socialni demokratje, naj se podjetnik, ki je bil že trikrat kaznovan zaradi prestopka z denarno globo, v vsakem poznejšem slučaju kaznuje z zaporom desetih dni do treh mesecev. Te zahteve sta v razpravi zagovarjala socialna demokrata Cingr in Prokeš.

Dr. Benkovič pa je naglašal, da predloga le v neznatni meri odgovarja zahtevam delavstva v rudnikih. Slučajno pa razpravljamo o tej predlogi v času, ko na stotisoče rudarjev v Ameriki, na Angleškem in Nemškem zahteva nerazmerno višje plače. Zato je dolžnost zbornice, da čimpreje tudi za Avstrijo reši to vprašanje. Predloženi načrt določa izplačevanje zaslužka, odteglejše od plač in kazni. Mi glasujemo za 14dnevno plačo in ne za tedensko, kakor predlaga tov. Cingr. Tedenska plača daje večjo priliko zapravljivosti, posebno ob nedeljah. 14dnevno izplačevanje žele tudi delavci skoraj v večini.

Srečna je določba v načrtu, da delavci dobe brezplačno svečavo in orodje brez odteglejše, strelivo pa po lastni ceni. Kar pa se tiče minimalnega plačila, v Avstriji ni še prišel čas. Porabili pa bodemo vsako priliko, da se približamo tudi temu smotru. Dolžnost vlade je in merodajnih faktorjev, da po možnosti ustrezajo delavstvu in tako preprečijo delavske stavke, kakor so sedaj na Angleškem. Vслед teh štrajkov trpe delavci, industrija, obrtniki, trgovci, sploh vse narodno gospodarstvo. Dolžnost je tudi lastnikov, da se ne ustavljajo upravičenim zahtevam delavstva.

Zahteve delavstva v naših rudnikih na jugu niso pretirane. Kopači zahtevajo 4 K 20 v. V čeških rudnikih je povprečna plača že davno 4 K 90 v. Drugi rudarji imajo pri nas povprek 2 K 92 v, na Češkem 3 K 51 v. Naši rudarji zahtevajo 20odstotno zvišanje. Jaz pa sem ravnokar izvedel, da hoče trboveljska družba dovoliti le 5odstotno zvišanje za vse delavce. Načrt zakona res ni uzoren, ker je le kaplja olja v razburkano morje delavskega gibanja. Ker pa sedaj v hitrici ni mogoče več doseči, glasujemo za odsekove predloge. Zbornica je pritrdirala predlogom odseka. Sprejeta je bila skoraj soglasno resolucija dr. Benkoviča, naj se izplačevanje ne vrši ob nedeljah in praznikih.

Zavarovanje zoper neznodje.

Člen prvi zakona iz leta 1887, glede zavarovanja zoper neznodje določa, da morajo biti zavarovani »vsi delavci in uslužbeni, ki so uslužbeni pri stavbenih podjetjih ali sploh zaposleni pri stavbah.« Do leta 1906 je upravno sodišče tolmačilo to določbo tako, da morajo biti zavarovani samo oni delavci, ki so zaposleni pri stavbi sami, ne pa tudi v delavnicih, na stavbiščih itd., in sicer le ob času dela. Od leta 1906 pa se upravno sodišče drži načela, da morajo biti zavarovani vsi delavci tudi v delavnicih in na stavbiščih, četudi so le posredno v zvezi z zgradbami. To razlaganje zakona je očitveno prestrogo. Pritožbe so se množile od leta do leta. Zato predlaga narodnogospodar-

ski odsek, naj se glasi ta določba tako: Zavarovani morajo biti delavci in podjetnikovi uradniki pri stavbenih podjetjih. Za pleskarje, steklarje, instalaterje, mizarje, ključavničarje in kleparje pa velja ta določba le tedaj, ako izvršujejo dela pri stavbi sami. Tudi za take delavce zavarovanje ni obvezno, ki na zgradbah izvršujejo le popravila. Tudi niso dolžni biti zavarovani gospodar, njegova družina ali sosedje v kraju, ako grade sami — ne koč obrtniki, prtilične hiše in gospodarska poslopja na deželi. Zbornica je pritrdirala tem navetom.

Kanali.

Jutri se prične razprava o kanalih. Prvo branje še ne odloči usode predlogi; to se zgodi v odseku ali pri drugem branju v zbornici. Vendar pa je mogoče že pri prvem branju soditi o načelnem stališču strank. Ker pa je vprašanje vodnih cest odločilno za nadaljni razvoj parlamentarnih razmer, bodo izjave posameznih strank že pri prvem branju močno vplivale na parlamentarni toplomer. Poljaki so se zaprisegli na kanale, katerim pa se bodo Rusini upirali z vsilo. Ker pa je baje sinoči grof Stürgkh Rusinom zagotovil pravno fakulteto, bodo Staruh in tovariši opustili svoj koncert, ki bi sicer brez dvoma privabil polovico dunajskega prebivalstva v parlament. Poljake odločno podpirajo Čehi, kateri bodo tudi deležni zlatega dežja. Skoraj vsi nemški poslanci s Češkega in planinskih dežel so proti kanalom iz stvarnih razlogov. Na istem stališču so Jugoslovanski in italijanski poslanci. Soc. demokratje brez razlike narodnosti se ogrevajo za kanale, ker se delavcem pri zgradbah nudi prilika zaslužka. Jutri popoldne se zbero poslanci iz planinskih dežel, da se dogovore o enotnem postopanju v tem vprašanju. Gotovo je že danes, da stvar ne pojde gladko. Že sedaj zahteva vlada za kanale nad 750 milijonov, ki jih hoče pokriti z novimi posojili in večjimi davki. Dokler ni rešena finančna predloga in niso deželam zagotovljeni višji prispevki, mora se vsak poslanec trikrat premisliti, predno glasuje za to gorostasno podjetje, ki bi delalo čast le starim Faranom. Dandanes pa več ne vprezajo sužnje v plug ob vodi, česnu in ovseni skorji. Menda je res sam Mefistofeles spočel to idejo.

M. Mandič

je uložil danes interpelacijo na ministrstvo uka in bogočastja zaradi nepostavnega in nekorektnega postopanja italijanskega nadučitelja Massatina v Roču, politični okraj Koper — v Istri in zaradi pristranske disciplinarne preiskave, katera se je začela proti njemu.

Štajerske novice.

š Liberalci vedno lažejo. »Slov. Narod« piše, da so govorom naših poslancev na občnem zboru Slov. Kmečke Zveze v Celju ploskali samo duhovniki in krščansko-socialni naraščaj. Vsak pameten človek vé, da naši duhovniki nimajo časa iti na praznik dopoldne na zborovanje in zbo-

rovalci so sami videli, da so bili na občnem zboru v Celju navzoči samo trije duhovniki. Seveda, ona liberalna reva, ki je zletela vsled nedostojnega obnašanja pri vratih ven, je videla vse črno v svoji glavi.

š Občni zbor Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva v Celju se je vršil na praznik 25. t. m. ob obilni udeležbi v vrtni dvorani hotela »pri Belem volu«. Kakor smo slišali iz poročil poročevalcev, društvo lepo napreduje. Priredilo je posebno v zadnjem letu večje število predstav in predavanj. Tudi govor g. učitelja Levstika na občnem zboru je vzbujal zanimanje. Le vrlo napreji!

š Obstrukcija v graškem občinskem svetu. Po burnih sejah v januarju je imel graški občinski svet včeraj prvo sejo. Kakor znano, hoče liberalna večina graškega obč. sveta zvišati hišno-najemniški davek in najemniški novič, zaradi česar socialni demokratje obstruirajo. Tudi včeraj so socialisti nadaljevali z obstrukcijo ter je seja trajala od 4. do pol 8. ure zvečer. Danes popoldne ob 4. uri se seja nadaljuje.

š Šaleška čitalnica v Šoštanju vabi na narodno igro s petjem v petih dejanjih: »Deseti brata«, katero priredi na cvetno nedeljo 31. t. m. ob tretji uri popoldne v gledališki dvorani hotela Avstrija v Šoštanju. Vstopnina: sedeži I. do IV. vrste 1 K 20 v, drugi sedeži 80 v, stojišča v dvorani 40 v, stojišča na galeriji 20 v. Opozarjamo, da je zvečer z vlaki za prihod in odhod gostov zelo ugodno.

š Ponarejene krone. Te dni je gosp. župnik v Loki pri Zidanem mostu menjal večjo vsoto denarja, katero je dobil med župljani. Med menjanim denarjem se je nahajalo več ponarejenih kron, ki z gledajo skoro ravno tako, kakor prave krone. Razlikujejo se po teži ter so pri tipanju bolj mastne in imajo modro bleščečo barvo.

š Posebna ženska. Te dni je umrla v Knittelfeldu na Štajerskem neka hišna posestnica z imenom Ana Rimofner. Zapustila je 60.000 K. Zivela je zelo siromašno, skoro beraško. V njeni zapuščini so našli tudi 60 kg starega srebrnega denarja. Umrla podnevi ni bila nikdar videti na ulici. Vse svoje potreščine je opravila zgodaj jutraj. Za kuhanje ni rabila nikoli vode iz domačega vodnjaka, ampak jo je prinašala vedno iz skoro 1 uro oddaljenega potoka. In tako se je videlo pri njej še več drugih posebnosti. Za univerzalnega dediča je določila župana v Spielbergu Janeza Rimofnerja, ki jo je pustil s častjo pokopati.

š Požig. V nedeljo zvečer je pogorela hiša posestnika Leithoferja v gornjegrajski okolici. Prišle so požarne brambe iz raznih bližnjih krajev in tudi iz Kamnika. Hiša je popolnoma pogorela. Škoda je pokrita z zavarovalnino. V koči ni nihče stanoval in jo je posestnik šele pred kratkim kupil. Vслед suma zažiga so zaprli lastnika hiše, ki je baje že priznal zažig.

š Pobegla zakonska. Kakor se nam iz Konjic poroča, sta dobivala zakonska Marko in Marija Petek v Sečah že dalje časa različno blago od raznih du-

najskih tvrdk na delna odplačila. Prve obroke sta plačala. Nato sta zopet naročila večjo množino blaga, ne da bi se bila kaj zmenila za plačilo. Tako pridobljeno blago sta potem za nizko ceno prodajala v svoji trgovini. Vслед tega sta opeharila razne tvrdke za več sto kron. Ko so ju hoteli zapreti, sta pobegnili in vzeia seboj tudi večjo vsoto denarja. Trgovino pa je sodišče zaprlo.

š Rudarska nesreča. Rudar Angermann v Trbovljah je padel tako nesrečno v rudniku več metrov globoko, da je obležal na mestu mrtev v globočini.

š Stekei pes se je priklatil te dni v okolico Sp. Dravograda od nekod iz marnberskega okraja. Ogrizel je štiri osebe. Dva od obgrizenih so spravili v Pasteurjev zavod na Dunaju. Razen tega je ogrizel še več psov. Ljudje so v razburjenju postreljali skoro vse pse. Še drugi dan po dogodku je ležalo vse polno ustrelenih psov po trgu.

š Na Vranskem je umrla veleposestnica Tereza Šentak.

š Vtíhotapljanje saharina. Kakor smo poročali, so 20. t. m. aretirali v Mariboru nekega Štefana Kampaša, ker je bil sumljiv vtíhotapljanja saharina. Ko se je preseljeval iz Zürich v Celje, je imel v pohištvu, ki je bilo votlo, skritega okrog 200 kg saharina. Izkazalo se je, da pripada Kampaš večji družbi tihotapev s saharinom. V Grobelnem so aretirali nekega člana te družbe z imenom Mayeritsch, ki je hotel saharin vtíhotapati na Hrvaško. Spravili so ga k sodišču v Maribor. Tudi Kampašovo ženo, ki je stanovala v nekem hotelu v Celju, so aretirali s svojim dvanaestmesečnim otrokom in jo poslali v Maribor. Najden saharin ima vrednosti okrog 6000 kron.

š Ponesrečeni rudar. Te dni je ponesrečil v rudniku v Radniški vasi pri Konjicah rudar Janez Vengušt. Prišel je med dva hunta, ki sta ga stisnila in mu zmekkala nogo. Teško ranjenega so prepeljali v bolnišnico v Konjice.

š Cestni rop. Iz Slovenj gradca se nam poroča: Pred par dnevi je popival posestnik Anton Kotnik v slovenjegrajski okolici v Schullerjevem hotelu v Slovenj gradcu. K njemu se je pridružil nek neznanec. Proti polnoči je povabil neznanec Kotnika, da bi šel z njim v Kostanjevečovo gostilno. Ko sta bila na cesti, je neznanec zgrabil Kotnika za grlo in ga pritiskal na zid ter ga davil. Pri tem mu je iztrgal zlato uro z veržico in mu vzel tudi vse denar. Ko je Kotnik klical na pomoč, je priteknel posestnik Gostemnik, ki je letel za lopovom in ga končno ujel. Roparja so spoznali za brezposelnega delavca Franca Knappa ter ga izročili slovenjegraškemu sodišču.

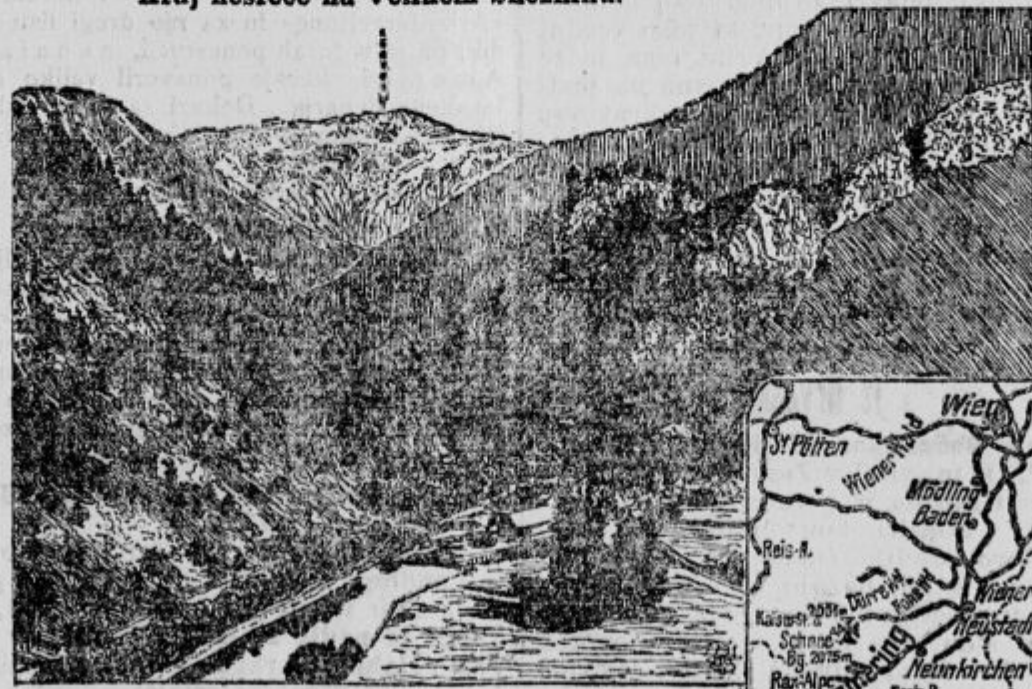
š Kje je defraudant? 26 letni trgovski uslužbenec Paul Wildtraut je v Bruslju ponesrečil 13.000 kron in nato pobegnil. Za njim se je izdala tiralica. Pobegnil je baje nekam na Štajersko. Poslužuje se napačnega imena Paul pl. Schöll.

š Prva slovenska predstava društva katoliških rokodelskih pomočnikov v Mariboru v nedeljo, dne 24. marca zvečer se je lepo obnesla. Najprvo je imel prijatelj slovenske mladine g. profesor dr. Medved pozdravni govor. Nato so nam par vrli rokodelski pomočniki predstavljali igro »Spoštuj očeta«. Upamo, da bo prvi slovenski predstavi sledilo še več predstav. Živeli mladi slovenski obrtniki!

Dnevne novice.

+ Liberalna hinavščina razkrinkana. Znano je, kako zelo se liberalci zaradi pomenčevanja justice po različnih shodih in po svojem kričavem časopisju ogrevajo. Pričakovati bi bilo, da podpirajo vsa prizadevanja, ki merijo na to, da se razmere v sodstvu razkrijejo in sanirajo. Od nas zahtevajo, da se pridružimo tozadevnim akcijam dr. Ravniharja in zato bi bilo čisto naravno in dosledno, da bi tudi oni stremljenja naših poslancev iz svoje »čiste in nesebične ljubezni za narod« podpirali. Toda ne! O dolgočasnih Ravniharjevih govorih glede justice priobčuje »Narod« cele litanije, kadar pa dr. Verstovšek, ki najboljšje pozna justične razmere v obmejnih pokrajinah, nastopi proti vladi, pa ga liberalci napadajo. Kalsičen dokaz nuja za to včerajšnji »Slovenski Narod«, ki piše o dr. Verstovškovem govoru v zbornici 26. t. m. sledeče: »Debata o Körnerjevem predlogu, v kateri je popoldan kot zadnji govoril posl. dr. Verstovšek (generalni progovornik) je izzvala živabne spopade med govornikom in nemškimi kričaji. Klerikalni govornik se poslužuje pri svojih izvajanjih onega napačnega patosa, katerega vtisk je namenu govora baš nasproten. Posl. Verstovšku je danes vse sveta dolžnost, sveta pravica, njegova frazeologija je pretirana in zato njegovi govori slovenskim strankam samim niso simpatični, niso prepričevalni, ker se glasijo kakor hujskarija. Kadar govori prof. Verstovšek, izbruhnje navadno one stare parlamentarne nedostojnosti, kričanje, žalitve.

Kraj nesreče na Velikem Snežniku.

K TURISTOVSKI NESREČI NA SEMERNIKU.

Grozna turistovska nesreča se je dogodila od nedelje na ponedeljek na Semerniku, priljubljenem izletnem kraju Dunajčanov. Pod vodstvom nekega znanega turista je napravila družba 12 oseb na smučeh izlet na Snežnik. Naenkrat se je utrgal plaz snega in pokopal pod seboj celo družbo. Samo neki dami, ki je bila zasuta v snegu samo do vratu, se je posrečilo poklicati ljudi, ki so jo rešili. Ostali so se vsi v snegu zadušili. Vsi doseđanji poizkusi dobiti trupla ponesrečenih turistov so se po-

nesrečili. Odposlanih je bilo več rešilnih ekspedicij, a vse so se vrnie brez uspeha, ker ne morejo niti najti onega mesta, kjer se je nesreča zgodila. Omenjeno damo sta rešila dva hlapca, ki sta čula njeno klicanje, ter jo spravila v dolino, odkoder je takoj nato odšla prva rešilna ekspedicija. Rešilna dela so zlasti zaradi tega bila otežkočena, ker je od nedelje na ponedeljek pal nov sneg, nakar je zopet nastalo talno vreme, vsled česar je mnogo nevarnosti vsled plazov.

psovke. Slovenske narodne težnje pa so resnično presvete in preresne, da bi smele biti za klerikalnega govornika povod k nedostojnim prizorom. — Govori dr. Verstovška proti germanizaciji sodišč na južni soforej »Narodu« hujskarija, slama, ki jo pa opleta dr. Ravnihar, je seveda samo zlato. Na tem se jasno vidi, kako so justične razmere »Narodu« le povod za osebno strankarsko agitacijo. Takošno je liberalno »narodno delo«. Zdaj naj pa liberalci le še pridejo za očitki, da naši poslanci njihovih komedij ne podpirajo!

+ **Dr. Novak se je oglašil.** Na shodu pri »Moharju« v Šiški je govoril tudi dr. Novak. Volitve v trgovsko in obrtno zbornico, pri katerih smo dosegli večino v dozdaj liberalni mali trgovini in sijajno ohranili malo obrt, so temu možu seveda dokaz, da »klerikalci nikakor ne morejo izkuzati inteligentnega prebivalstva na svoji strani«. Inteligentni je samo dr. Novak. Mož je zahteval tudi »kanceljarske«, da bi se postavila duhovščina pod policijsko nadzorstvo in omejevala v svojem dušnopastirskem poklicu. Kako se to zлага z »edino pravo katoliško vero«, za katero so se liberalni govorniki še nedavno v Beli Krajini toplo zavzemali, je drugo vprašanje. Dr. Novak se je — čujte! — pri »Moharju« potegoval tudi za »slovenski značaj Ljubljane«. To se kaj čudno sliši iz ust moža, koježa stranka se je s pogodbo zavzela, da dovoli Nemcem zastopstvo v ljubljanskem občinskem svetu. Brihtni fant je grmel tudi proti fari v Šiški, dasi vsak pameten človek ve, da je samostojna fara v Šiški, ki šteje toliko prebivalstva, iz dušnopastirskih razlogov nujno potrebna. Liberalci pač pri vsaki priliki pokažejo, kako strašno jim je pri srcu »edina prava katoliška vera«.

+ **Za obrtnike.** Z Dunaja se nam poroča: Danes je bila seja članov državnega obrtnopospeševalnega urada. Minister za javna dela, Trnka, je pozdravil zborovalce. Poslanec Freissler je nujno predlagal, naj zborovalci odločno ugovarjajo proti vladnemu načrtu, da bi se nekatere obrtne stvari zopet odvzele delavskemu ministru in podredile naučnemu. O tem je bila obsirna in jako živahna razprava. Vsi govorniki so soglašali v tem, naj ostanejo vsa obrtna vprašanja združena v delavskem ministru, ki je v dobrih treh letih mnogo storilo in doseglo v proseh obrtništva. Ta resolucija je bila soglasno sprejeta. Upamo, da bode državni zbor upošteval to zahtevo. Nato je min. svetnik Haas obsirno poročal o vzajemnem delovanju državnega obrtnopospeševalnega urada z deželnimi zavodi in o informacijskih tečajih za zadržniške funkcionarje. O tem poročam pozneje obsirneje. Živahna razprava je bila tudi o predlaganih podporah raznim združbam. Ta točka dnevnega reda je za obrtnike najvažnejša. Ker pa vlada vedno že sama določi podpore, oziroma posojila in stroje za posamezne zadruge, v seji ni mogoče prodrati z novimi predlogi. To se mora že preje urediti in določiti. Danes so bile večinoma rešene samo one prošnje, ki so ministru bile predložene vsaj do 1. sušca. Soderska zadruga v Češnjici dobi strojev za 12.000 kron, ki jih pa mora v desetih letih vrniti. Kitarska zadruga v Domžalah dobi 2000 K podpore. Goriška mizarska zadruga dobi napravo za sušenje v vrednosti 300 kron. Mizarska zadruga v Mariboru dobi 300 kron podpore. Čevljarska zadruga v Šoštanju dobi 3000 kron posojila. Prošnja mizarske zadruge v St. Vidu nad Ljubljano za posojilo se odkloni, ker hoče vlada preje urediti mehanično delavnico. Neresene so ostale prošnje soderske zadruge v Železnikih, žeblijske zadruge v Kropi, čevljarske zadruge v Merni pri Gorici, oljarske zadruge v Senici pri Medvodah in sitarske zadruge v Stražišču, ker še niso končane potrebne poizvedbe.

+ **Poslanci S. L. S. in naše uradništvo.** V torek, dne 26. marca je zboroval odsek za državne uslužbence. Živahna debata se je vnela pri 1. paragrafu vpeljavalne postave. Poročevalec odsekov poslanec Čeh je predlagal, naj se drugi odstavek paragrafa: Politični, konfesionalni in nacionalni vzroki ne smejo vplivati na nastavljanje uradnika, črta. Poslanec dr. Korošec je stavil predlog, naj se besedilo tako-le izpremeni: Pripadanje h kaki konfesiji in narodnosti ne sme vplivati na nastavljanje, politični vzroki pa samo v toliko, v kolikor se ozirajo na splošne dolžnosti uradništva. V verskem oziru naj bodo uradniki po možnosti tiste vere, h kateri pripada prebivalstvo, med katerim služijo. V narodnem oziru morajo biti uradniki večji v besedi in pisavi tudi tistega jezika, katerega govori v njihovem okolju vsaj 20% prebivalstva. Ta predlog, ki je velikega pomena tako za slovensko uradništvo kakor tudi za obmejne Slovence, je ostal žalibog v manjšini. Vendar ga je priglasil dr. Korošec kot manjšinjski predlog in pride še enkrat v razpravo v zbornici.

+ **Smrtna kosa.** S Save na juž. želez. nam pišejo: V torek, 26. t. m. so pokopali tukajšnjega g. župnika Jožefa Koblar. Pokojni je bil rojen 26. februarja 1869. V mašnika je bil posvečen 9. julija 1893. Eno

leto je bil semeniški duhovnik, potem pa je služboval kot kaplan v Gorjah pri Bledu, v Skofji Loki, v Hrenovicah, v Ribnici, kot ekspozit na Gori pri Sodražici. 1. majnika 1905 je nastopil župnijsko Sava ob juž. železnici. — Pokopal ga je preč. gospod dekan Mat. Rihar ob spremstvu 27 tovarišev. R. I. P.

+ **Naznanilo.** »Zora« dosedaj radi ne pričakovanih zaprek ni mogla iziti. Dve številki izidete ta teden, prihodnji mesec pa zopet dve številki. Tako se bo zamujeno popravilo!

— **Novost pri pošti.** Poštno upraviteljstvo v Budimpešti dela na to, da bi se za vse one, ki imajo telefon, uvedla ugodnost, naj bi veljala številka njihovega telefona tudi kot adresa za brzojavke.

— **Grad Mokronog** je kupil na javni dražbi ljubljanski odvjetnik dr. Wallenttschag za 47.000 K.

— **Dediči se iščejo.** Meseca oktobra leta 1909. je v Nome v Severni Ameriki umrl neki Ivan Spreitzer, kateri je zapustil 145.50 dolarjev, kakor tudi žepno uro z verižico in prstan. O Spreitzerju je avstro-ogrskemu konzulatu v San-Franciscu le toliko znanega, da je bil Avstrijec. V Ameriki je moral bivati že kakih 20 let ter je bil po poklicu kuhar. Star je bil okoli 45 let, srednje rasti in temnih las in brk. Zakoniti dediči naj se čimprej zglase pri svojem okrajnem glavarstvu odnosno pri mestnem magistratu, kjer dobe nadaljnja pojasnila.

— **Nujno naročite prekrasne velikončne razglednice,** delo akademičnega slikarja Vavpotiča. Doslej je razprodanih že nad 13.000 iztisov. **Vsaka Slovenka pošlji pred prazniki svojim prijateljem in znancem nekaj teh razglednic!** Spominjajmo se s tem slovenskega naroda, kateremu pripravljamo veselo vstajenje. Zahtevajte te razglednice pri vseh prodajalcih! Naročila sprejema »Slovenska Straža« v Ljubljani.

— **Za Veliko noč priporočamo drože** iz drožarne Josipa Košmerlj, ki so najboljše in se prodajajo v korist »Slovenske Straže«. Glej oglas!

— **Senzacionalna aretacija v Vidmu.** »Edinost« poroča iz Vidma (Udine): Tu se širi vest, da so v Vidmu aretirali grofa Frana T., osumljenega vohunstva v prilog Avstrije. Aretacija se je baje izvršila na podlagi ovadb, došlih iz Gorice italijanskim oblastvom. Grof Fran T. je avstrijski podanik, ima obširno posestvo v Italiji in živi stalno v Vidmu. Komur so znane njegove osebne razmere in njegovih v Gorici živčnih sorodnikov, ve, da T. ne potrebuje postranskih zaslužkov, ker še svojih stalnih dohodkov iz premoženja ne porablja. Radi tega ni verjetno, da bi bil vpleten v kako vohunsko afero. Italijanska občutljivost je pa že tako velika, da se ji mož dozdeva sumljiv, ker je poznan po svojem avstrijskem čustvu, a živi stalno na italijanskem ozemlju tik meje in zadostovala je ovadba iz Gorice, da so moža spravili pod ključ. V Gorici se povprašujejo, kaj ukrene naša vlada; ali bo tudi ona tako strogo postopala proti italijanskim podanikom, živečim na Goriškem. Saj je vendar znano, da je samo v tržiškem okraju nad 6000 italijanskih podanikov, ki se preživljajo kot posestniki, uradniki, delavci; in med temi je mnogo sumljivih eksistenc, ki niso vredni naše gostoljubnosti. Vrhu tega je že skrajni čas, da vlada pritiska na podjetnike, naj odstranijo že enkrat vse inozemce, ki domačinom kruh odjedajo ter jih silijo k izseljevanju v Ameriko. Italijanom je Primorska »obljubljena dežela«. Oni vedo prav dobro, da jih sprejemajo tu z odprtimi rokami in preferendo nastavljaajo v neskončno škodo domačinov.

Iz Hrvaške.

— **Občni zbor »Maticе Hrvatske«** se je 24. t. m. vršil v Zagrebu. Tajnik dr. Albert Bazala je poročal, da so se razmere v »Maticu« konsolidirale in gospodarstvo uredilo. Odslej bo odbor mogel vsa svoja pažnja posvetiti literarnemu programu. V sled ugodnega gmotnega stanja se bo pisateljski honorar zvišal. — Lani je imela »Matica« 192.738 kron dohodkov in 181.287 kron stroškov; vsa aktiva so znašala 3005 K več nego pasiva. Članov je 9747. Pri volitvi je bil izvoljen ves dosedanji odbor.

— **Umril je v Zagrebu bivši član hrvaške opere mag. pharm. Lev p. Vodačka,** star 29 let. — Istotam je naglo umrl Milan Nikolajević, umirovljeni svetnik deželne vlade.

Telefonska in brzoyavna poročila.

OBČINSKE VOLITVE V DOLEJNEM LOGATCU.

Dolenji Logatec, 28. marca. Včeraj so se vršile tu občinske volitve, katere so prinesle zmago na čeli črti S. L. S. V prvem razredu smo dobili polovico odbornikov (3); liberalci imajo tudi tri, eden je izvoljen, druga dva so pa dobili po žrebanju. Drugi razred smo si priborili z večino 40 glasov, v tretjem razredu se pa glasovi še štejejo, vendar je tudi tukaj zmaga S. L. S. gotova. Včeraj zvečer so poskušali vsled poraza razjarjeni liberalci uprizoriti pretep, a se jim je ta poskus izjalovil. Občina je bila dosedaj v liberalnih rokah.

Dolenji Logatec, 28. marca. Pri občinski volitvi je zmaga naša na čeli črti, zmagali smo tudi v tretjem razredu. V obč. odbor je izvoljenih 15 naših in trije nasprotniki.

POSLANSKA ZBORNICA.

Dunaj, 28. marca. Danes je začela zbornica prvo branje kanalske predloge. Govoril je najprej trgovinski minister, ki je opozarjal v obširnem govoru na to, kake koristi donajajo kanali Francoski in Nemčiji in da je treba tudi v Avstriji to narodnogospodarsko tako važno panogo bolj gojiti kakor dozda. Predlogo je treba obravnavati z visokega stališča, ker gmotno za izvedbo vseh del, kakor jih je določil vodni zakon od leta 1901., ni dovolj sredstev na razpolago, se bodo dela izvrševala zaporedoma po važnosti. Regulirala se bo srednja Laba in Vltava, izvršile regulacije in kanali v Šleziji, Moravski in Nižji Avstriji in zgradil kanal od šlezjske meje do Krakova, važno delo je tudi kanal od Visle do Dniestra. Kar se tiče denarja, razpolaga vlada v to svrho s 310 milijoni. Minister opozarja na to, da bodo ta vodna prometna sredstva tudi zelo pomagala, da se dvignejo bogati premogovni zakladi v zahodni Galiciji, o katerih so strokovnjaki izjavili, da bi mogli Avstrijo v doglednem času napraviti neodvisno od dobave premoga iz Nemčije. — Nato je govoril minister za javna dela, ki je tudi to vprašanje zelo obširno pretresal in izjavil, da vlada noče prezreti pri tem alpskih dežel in hoče izvršiti tudi v njih potrebne vodne zgradbe, zlasti pa misli na zvišanje melioracijskega fonda za te dežele. — **Jutri je zadnja seja in bo s tem predlikonočni delovni program izčrpan.**

SPLOŠNI ŠTRAJK RUSINSKIH DIJAKOV V GALICIJI.

Lvov, 28. marca. Rusinski srednješkolski dijaki na vseh galiških srednjih šolah so soglasno sklenili stopiti v štrajk, ker je bil izključen gojenec 3. letnika na učiteljsku v Lvovu, neki Czorny, ker je razdeljeval med dijake podobo morilca cesarskega namestnika grofa Potockega, Siczynskega. V Lvovu se je zbralo nad 1200 rusinskih dijakov, ki so napravili obhod po mestu in nato sklicali shod, na katerem so sklenili stopiti v štrajk. Opoldne se je zbral deželni šolski svet.

POSLANEC SILBERER V AMERIKI.

Dunaj, 28. marca. »Reichspost« prinaša danes na uvodnem mestu debelo tiskano senzačno vest, da se socialno-demokratski poslanec Silberer, o katerem so »Arbeiterzeitung« in za njo drugi listi trdili, da je v gorah ponesrečil, nahaja v Ameriki, ker je poneveril veliko delavskega denarja. Dokazi za to se nahajajo pri nekem dvornem in sodnem advokatu. Resničnost te vesti se potrjuje. Uradni koraki so že v tiru.

NESREČE V GORAH.

Dunaj, 28. marca. Danes so pripeljali semkaj 10 žrtev nesreče na Velikem Snežniku. — O onih treh turistih in učiteljici Hedvigi Knoll, ki so se podali na Hochschwab in jih še ni nazaj, ni še nobenih poročil in so najbržeje ponesrečili. Isto se domneva o dveh turistih, ki sta se pretekli teden podala na skijih na Dachstein.

VELIKE TURŠKE ZMAGE V BENGALIJU.

Dunaj, 28. marca. »Zeit« je dobila iz Londona obvestilo, da so Turki pri Bengaziju izvojevali zmago v bitki, v kateri je padlo 27 laških častnikov in 3500 vojakov. Turki so se polastili okopov in drugega materiala.

POTURICA HUIŠI OD TURKA.

Rim, 27. marca. Poslanec Murri, bivši duhovnik, zdaj oženjen, je pri razpravi o naučnem budgetu zahteval, naj vlada spriči izprememb kanoničnega prava tudi svojo dosedanjo liberalno politiko opusti. Naj ne dovoljuje »exequatur« škofom, ki so državi nasprotni in naj izvede census cerkvenega premoženja, ki da znaša nad eno miliardo in je državno (!) — Večina, ki nima kulturnobožnih namenov in hoče zlasti zdaj s cerkvijo v miru živeti, izvajanj odpadlega duhovnika ni odobraval.

Ljubljanske novice.

Ij Poljsko razstavo v Mestuem Domu so danes obiskali gojenci in gojenke učiteljska in dijaki II. drž. gimnazije pod vodstvom ravnatelja g. Stritofa in prof. dr. Ilesiča.

Ij Iz gostilničarskih krogov. Prefeli smo iz gostilničarskih krogov in priobčujemo: Ljubljanski gostilničarji so že dalje časa čakali, da se sklīče občni zbor ljubljanske gostilničarske zadruge. Končno so se gotovi gospodje vendar zganili in ga napovedali v »Gostilničarskem Vestniku« na 29. t. m. Mnogo se ugiblje, kdo bo novi predsednik ljubljanske gostilničarske zadruge. Kakor čujemo, bi bili radi vsi gospodje okoli zelene mize pri zadrugi postali predsedniki, kar bi imelo pač to dobro, da bi ostal vsaj kak predsednik v Ljubljani, ako bi mogoče kdo odšel v Bulgarijo, v Srbijo ali kam drugam. Danes je ljubljanska gostilničarska zadruga dospela v svojem poslovanju tako daleč, da ima v njej prvo besedo njen uslužbenec g. Pintar. Pač žalostno za ljubljanske gostilničarske razmere! Zaradi tega, ker v ljubljanski gostilničarski zadrugi ne vladajo urejene razmere, trpe mnogo škode gostilničarji v svojih stanovskih zadevah, kar more vsakdo, ki izvršuje gostilničarsko obrt, potrditi. Nastaja vprašanje, ali se bodo ljubljanski gostilničarji pustili še nadalje terorizirati od pešiče mladih ljudi ter voliti na njihovo komando v odbor zadruge ljudi, katerim leži še marsikaj drugega na srcu, kot pa stanovske koristi ljubljanskih gostilničarjev. Skrajni čas je, da pride zadruga v roke drugih, da se ne bo gostilniška revščina reševala samo na kakih izletih, kot n. pr. lani pod Kendovim vodstvom na Bledu pri polnih mizah šampanjca. Zadnji »Gostilničarski Vestnik« prinaša na uvodnem mestu članek »Pred občnim zborom«, poleg katerega so postavili sliko vse časti vrednega, najstarejšega ljubljanskega gostilničarja g. Fr. Anzlina, češ, to bo bolje vleklo. V tem članku beremo, da so se ljubljanski gostilničarji posvetovali na posebnem sestanku, koga naj se postavi kot kandidata za načelnika in podnačelnika zadruge. Na tem sestanku se je baje sklenilo soglasno voliti za načelnika kavarnarja g. Ivana Stritarja in za podnačelnika g. Fr. Kavčiča. Vprašamo samo, kdaj je bil, kje je bil in koga ste vabili na ta sestanek? Ljubljanskim gostilničarjem je to čisto neznan! Ako mislijo gospodje, da se bodo pustili ljubljanski gostilničarji voditi kar od kakega posameznika, se motijo. Kar se tiče navedenih dveh kandidatov, je naše mnenje, da bi bilo bolj primerno, ako bi ljubljanski gostilničarski zadrugi predsedoval kak gostilničar, ker je v Ljubljani okroglo 350 gostilničarjev in le pešiča kavarnarjev. Kar se pa tiče kandidata za podnačelnika g. Fr. Kavčiča pa pripominjamo, da po svojem poklicu ni gostilničar, pač pa knjigovodja pri slavnem g. Predoviču, odličnjaku »Glasne posojilnice«. Gospodje okoli »Vestnika« naj ne mislijo, da se mora vse vršiti po njihovi komandi.

Ij Deželni sanitetni nadzornik v deželni bolnici. Danes dopoldne je nenadoma prišel v deželno bolnico deželni sanitetni nadzornik g. dr. Seemann. Pregledal je celo bolnico, kuhinjo in hrano. Izrazil se je jako pohvalno o redu v bolnici, izrazil se je, da je našel vse brez napak.

Ij Župan samo ob lepem vremenu? Iz Trnovca se nam piše: Včeraj je bil prav lep dan. To lepo priliko je porabil župan dr. Tavčar, da si je ogledoval Trnovsko predmestje. Zelim pa, da bi g. župan prišel ogledat ceste in jarke v Trnovsko predmestje tudi za časa velikega deževja, ne samo ob lepem vremenu. Menda mora župan biti ne samo ob lepem, ampak tudi ob grdem vremenu.

Ij Perutniarska razstava se otvori 30. marca t. l. na vrhu hotela »Union« ob 11. uri dopoldne. K otvoritvi vabi tem potom odbor najvljudnejše vse ljubitelje malih živali, kakor tudi vse one korporacije in strokovnjake, ki se za-

Poštlim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša preljubljena sestra, teta, svakinja, gospa

Antonija Pršina roj. Praprotnik

26. dne t. m. ob 11 uri zvečer mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb predrage ranjke vršil se bo dne 29. t. m. ob 5. uri zjutraj iz hiše žalosti na Jurčičevem trgu št. 2, odkoder se prepelejo ostanki ranjke na pokopališče v St. Jurju pri Kranju.

Sv. maše so bero v Ljubljani in Senčurju.

Žalujoči ostali.

! Ako še niste, pošljite naročnino! !

nimajo za napredek reje vseh malih živali v naši deželi. Ker take razstave še sploh ni videla Ljubljana, zato je zanimanje zanjo vsestransko.

lj **Izprememba posesti.** Železniški uradnik Anton Maslč je kupil Klepčevo vilo ob cesti na Rožnik.

lj **Umrl** so v Ljubljani: Josip Urbanija, posestnikov sin, 2 uri. — Viljem Strehl, hišni posestnik, 84 let. — Marija Willitzer, pozlatareva žena, 49 let. — Franciška Popopat, gostilničarjeva hči, 25 let. — Tomaž Zdešar, bivši poljski čuvaj, 80 let. — Gregor Erzi, zasebnik, 89 let. — Ivan Zlatič, mestni ubožec, 19 let. — Marija Kolnik, hiralna, 12 let. — Josip Kokač, premogor, 20 let. — Ivan Obadič, železniški delavec, 24 let. — Jospina Pugelj, kočarjeva hči, dva dni. — Ivan Ilovar, bajter, 64 let. — Antonija Peršina, trgovka in posestnica, 64 let. — Ljubica Andrejevič, posestnica, 63 let. — Mihael Melhior, prosjak, 79 let. — Marjeta Branisel, delavka 69 let. — Viktor Gregorc, tesarski pomočnik, 43 let. — Ciril Ham, mesarjev sin, pet mesecev. — Franc Lenarčič, kovač, 32 let.

Seja ljubljanskega občinskega sveta

bode v torek, dne 2. aprila 1912, ob šestih popoldne v mestni dvorani. Na dnevnem redu so naslednje točke:

A. Javne seje. I. Naznanila predsedstva. II. Odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. O dopisu županovom glede volila Albina Tertscheka v Berolinu mestni občini. 2. O dopisu županovom glede ustanovitve občinskega posredovalnega urada v Ljubljani. 3. O prošnji Uršule Kalin za izbris služnosti za kopanje gline na njeni posesti. 4. O razpisu c. kr. deželne vlade glede podelitve Matije Debeliakove ustanove. IV. Finančnega odseka poročila: 1. O prošnji trgovske in obrtniške zbornice za Kranjsko za določitev prispevka za zborniške prostore. 2. O prošnji konzorcija mizarjev za doplačilo za izvršena mizarstva dela v mestni soli na Prulah. 3. O prošnji Martina Snoja in drugov za najem mestne senožeti v svrhu poljedelstva. 4. O prošnji Roze Till za odstop prednosti nekemu posojilu na njeno hišo. 5. O ponudbi za najem hotela »Tivoli«. 6. O dopisu županovom glede dovoljenja kredita za darila povodom streljanja planinskih polkov v Ljubljani. 7. O dopisu županovom glede dovoljenja kredita za darilo povodom planinske avtomobilske tekme. V. Stavbnega odseka poročila: 1. O prošnji A. Deghenghija za izpremembo parcelacijskega načrta za zemljišča ob Koltzeji. 2. O prošnji Franceta Kandara za razdelitev njegove parcele št. 185/2 kat. občine Karlovske predmestje na stavbišča. 3. O prošnji dr. Adolfa Kaiserja za razdelitev njegovih parcel v kat. občinih Krakovski predmestje in Gradišče na stavbišča. 4. O dopisu mestnega magistrata glede izpremembe regulacijskega načrta za nekatere ceste v okolici nove c. kr. državne obrtne šole. 5. O dopisu mestnega magistrata glede delne regulacije Tržaške ceste ob viški meji. VI. Odseka za olepšavo mesta poročila: 1. O dopisu županovom glede gospodarstva v gozdih podturnske grajščine ter razpisa službe gozdarskega pomočnika. 2. O imenovanju parka ob Bleiweisovi cesti. VII. Direktorija mestne elektrarne in mestnega vodovoda poročila: 1. O dopisu mestnega magistrata glede izpremembe vožnega reda ter revizije tarifov cestne električne železnice v Ljubljani. 2. O prošnji »Pevske župe za Ljubljano« za brezplačno razsvetljavo pri njenih koncertih. VIII. Volitev enega zastopnika mestne občine ter enega namestnika v kuratorij zavoda za pospeševanje obrti na Kranjskem. IX. Samostalni predlogi: 1. Občinskega svetnika Ant. Likozarja glede naprave kanalizacije na Privozu in v Hrenovi ulici; razpisa del za zgradbo mostu na Prulah; napeljave vodovoda in razsvetljave Orlove ulice; nasipanja Orlove ulice; naprave javnega pisuarja ob Gruberjevem mostu; parcelacije travnika pod Rakovnikom; poprave trotoarjev na levi strani Florijanske ulice; priprav za napeljavo vodovoda na Barje. 2. Občinskega svetovaleca Matije Röhla glede preuredbe stavbnega reda za mesto Ljubljano, osobito z ozirom na zgradbo eno- in dvodružinskih ter delavskih hiš; glede ustanovitve stanovanjskega odbora; glede ustanovitve stanovanjskega nadzorstva; glede odstopa cenjenih stavbišč za zgradbo malostanovniških hiš; glede oprestitve malostanovniških hiš od občinskih ter eventualno deželnih doklad. 3. Občinskega svetovaleca Jakoba Smoleta glede nadomestitve raznih lesenih mostičev v Trnovskem okraju z betonskimi mostiči; glede razširjenja Jeranove ulice; glede naprave pralnih stopenj pri Gradaščici koncem Kopalniške ulice; glede treljenja jarkov in posipanja cest v Trnovskem okraju; glede uvedbe električne razsvetljave v kopalnišče pri Kozlezi; glede električne razsvetljave na Zelenu poti. 4. Občinskih svetovalec Matije Röhla in Jak. Smoleta glede preureditve kopalnišča v Kozlezi; glede kanalizacije Karunove in Konjušne ulice ter trga Pred konjušnic; glede regulacije Karunove ulice; glede opustitve dobave ledu »na Kernu«; glede uravnave Emonske ceste ter ureditve jarka ob tej cesti; glede naprave brvi čez Gradaščico na bodoči Okrožni cesti; glede nasipanja poti ob Lahovem grabnu ter Ceste dveh cesarjev; glede regulacije Kozlezijske ulice; glede prepovedi kovanja na »Pasjem brodu«. 5. Občinskega svetovaleca Franca Kosa glede pobiranja užitnine od potnikov na kolo-dvoru ali vsaj tik kolodvorskega poslopja; glede dohodov do Gruberjevoga kanala in Ljubljanske na Prulah ter prireditve prostorov za pranje. 6. Občinskega svetovaleca Josipa Marinka glede regulacije Martinove ceste. 7. Občinskih svetovalec Makso Lillega in Jožefa Reischerja glede pomaknitve magistratnih uradnikov v I. razred aktivitetnih doklad. 8. Občinskega svetovaleca Janka Jegliča glede zveze med Komensko ulico ter Ilirsko ulico. 9. Občinskega svetovaleca Hermana Brandta glede ureditve ter poplave potov v tivolskem gozdu. 10. Občinskega svetovaleca Tomaža Novaka glede oddaje mestnih senožeti v najem v svrhu obdelovanja. — **B. Tajne seje:** Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. O prošnji nekoga uradnika mestnega magistrata za vstetje v javni službi prebitih let v službeno dobo. 2. O disciplinarni zadevi nekoga mestnega uslužbenca. 3. O dopisu c. kr. davčne administracije glede imenovanja treh zaupnikov za sodelovanje pri prireditvi osebne dohodarine. Finančnega odseka poročila: 1. O prošnji vdove nekoga magistratnega uradnika za podaljšanje miloščine. 2. O prošnjah četvero vdov mestnih uslužbencev za zvišanje vdovnine. Obrtnega odseka poročila o prošnjah za razne obrtne koncesije.

Novice iz Amerike.

— **V Ameriki ponesrečeni Slovenci.** V Crested Butte, Colo., je dne 6. marca t. l. jutraj odmetavalo sedem delavcev sneg do premogovega rova, pri čemur se je odtrgal snežni plaz, kateri je iste potegnill s seboj v dolino. Rešili so nesrečne izpod snega, toda večina njih so bili zelo poškodovani. Rojak Fran Oražen je 16 ur po nesreči za poškodbami izdihnil svojo dušo. Ranjki zapušča žalujočo ženo in tri nedorasle otroke. — V Leadville, Colo., se je 5. marca ponesrečil v tamošnji topilnici Anton Pazdirec, doma iz semiške okolice. En in pol tone težak kos železa je padel nanj ter mu strl desno nogo pod kolenom in levo nevarno poškodoval. Težko je upati, da bi bil še kdaj sposoben za težko delo. — V Frontieru, Wyo., je zadela nesreča rojaka Antona Zavbe v premogovem rovu štev. 4. Kemmerer Coal Co. Dne 28. februarja zjutraj je šel zdrav in vesel na delo, ob pol starih se je pa utrgala plast kamna nad njim in ga je pokopala pod sebe. Ranjki je še živel, ko so ga pripeljali na površje, čez 6 minut pa je izdihnil svojo blago dušo. Doma je bil iz Češnjice nad Krašnjami in je bil star 42 let. V Ameriki je bil 11 let. V starem kraju zapušča ženo in tri nepreskrbljene otroke.

Kupujte le vžigalice: „V korist obmejnim Slovencem!“

KNJIGOTRŽTVO.

Valerija ali zmagoslavni izhod iz katakomb. Zgodovinska povest. Spisal De Waal. Cena K 1'50, vez. K 2'10. — Najlepše povesti, katere nam nudi svetovno slovstvo, se vrše ob Kristusovem času ali pa za časa prvih kristjanov. Saj nudi ta doba požrtvovalne ljubezni in svetega junaštva tudi najlepšo snov pripovednemu pisatelju. Poleg znanih romanov Ben hur, Quo vadis, Zadnji dnevi Jeruzalema, Dekle z biseri, Fabijola itd. spada tudi Valerija med te bisere pripovednega slovstva. V Valeriji se zrcali konec najhujšega boja med ginečim poganstvom in procvitajočim krščanstvom, ki je z zmago Konstantina Velikega nad Maksencijem osvojilo cesarski Rim in zadobilo prvo svobodo. Knjigo topla priporočamo. Dobiva se v »Katoški Bukvarni« v Ljubljani.

Za cerkvene organiste. Še pred Veliko nočjo izide v založbi Katoške Bukvarne v Ljubljani nova, jako praktična cerkvenoglasbena zbirka: **100 preludijev za orgle,** zložil Stanko Premrl, stolni regens chori v Ljubljani. — Preludiji so večinoma tako kratki in jedrnat, in ravno takih naši organisti najbolj potrebujejo. Nekaj jih je pa tudi daljših in slovesnejših. Skladbe so solidne, zanimive in živahne. Zbirka je razvrščena po tonovih načinih, in sicer slede skladbe v tem-le redu: C-dur, G-dur, D-dur, A-dur, E-dur, F-dur, B-dur, Es-dur, As-dur, in Des-dur. — Obširna zbirka Premrlovih preludij stane samo K 3'80, po pošti 20 vinarjev več.

Scott-ova emulzija

vsebuje v popolnoma lahko prebavni obliki za ojačenje šibkih kosti in za tvoritev zobovja potrebno snov. To dokazuje obširna uporaba Scott-ove emulzije od strani gospodov zdravnikov v

otroski praksi,

ako se gre za trajno ojačenje šibkih kosti. Otroci zavivajo prav radi prijetno dišečo Scott-ovo emulzijo, jo lahko prebavijo in dobe ravne, lepe noge.

Pri nakupu naj se zahteva izrečno Scott-ovo emulzijo. Znamka „Scott“, ki je že nad 35 let vpeljana, jamči za dobroto in učinek. Cena izvirni steklenici K 2'50, Dobi se v vseh lekarnah.

2693 1

Elegantne in trpežne so prave **PALMA** pete iz kavčuka za čevlje.

MOJA STARA

Izkušnja me uči, da moram za nego kože rabiti le Stecker-berga žiljno mlečno mila Bergmanna & Co., Tešin ob Labi. Komad po 50 vln. se dobiva povsod. 441

Priporočamo hitre

drože (presgerm)

iz drožarne Josipa Košmerl, Ljubljana, Frančiškanska ulica 8. Izborno blago! Točna postrežba. Zahtevajte drože v prid »Slovenske Straže«.

Rogoški Tempel Styria Donati

Najmočnejši prirodni vrelec magnezijoglauberske soli

Zastopstvo in glavna zaloga: **Karl Steiner, Celovec, Hoffmann.**

Gospod **UBALD PL. TRNKÓCZY** lekarnar v Ljubljani.

Na priporočilo gosp. Medic-a naročil sem bil za poskušnjo 1 zavoj Vašega »Sladin-čaja«. Ker pa je isti zmešan z nekoliko kuhanim krvjnim mlekom mojemu 4 mesece staremu otroku tako ugajal, začela ga je moja žena redno z Vašim res izvrstnim »Sladnim čajem« (znamka »Sladin«) hraniti in otrok se ga je tako privadil, da bi sedaj brez njega skoro ne mogel biti. Zatorej Vas uljudno prosim, pošljite mi po četrti pošiljlatvi takoj še nadaljnih 6 zavojev Vašega »Sladnega čaja«, katerega bodem vsakemu najtopleje priporočal. Škofljica, dne 12. februarja 1912.

Odličnim spoštovanjem udani **Vinko Ogorelec ml.** lesni trgovec.

?	T	?
T	U	P
?	P	?

Valilnica

K 45 vali bolje kot vsaka kokoš. Zastoj na poskušnjo. G. MÜCKE, Pottendorf, St. 40 pri Dunaju.

blagajničarka,

Za trgovino z mešanim blagom se išče

koja mora biti izurjena prodajalka. Čas ustopa prvega maja. — Naslov naznani iz prijaznosti upravništvo »Slovenca«.

se priporoča prečastiti duhovščini in slavnim cerkvenim predstojništvom za lastno **umetno izdelovanje slikanih cerkvenih oken.**

Načrte in preračune na željo. — Solidna postrežba.

Zahvala.

Podpisani izrekajo v imenu svojem in v imenu sorodnikov najiskrenejšo zahvalo za zadnji izraz sočutja in ljubezni ob smrti prečastitega gospoda

Jožefa Koblar župnika na Savi

predvsem ž. g. duhovnim sobratom, blagor. gg. c. kr. okr. glavarju V. Parma, c. kr. okr. komisarju P. Svetec, vsem blagor. okoliški županom, gg. tovarnarju dr. Odenthal in tovarniškemu ravnatelju E. Rauch; spoštovani rodbini g. Berdajsovi ter g. postajenačelnikovi, slav. k. s. izobraževalnemu društvu in njega pevskemu klubu za krasno žalostinke in nagrobnice, slav. Marijini družbi s Polščika in na Savi in zlasti tudi vsem onim, ki so v molitvijo in zadostilnim sv. obhajilom pokazali hvalečnost svojemu dušnemu pastirju.

Priporočamo ranjkega še v nadaljno molitev in blag spomin.

V Šmartnem pri Litiji, 27. marca 1912.

Šmartinska duhovščina.

Hiša blizu bohinjskega jezera,

pripravna tudi za gostilno, imajoča 14 sob, s prostornim vrtom, je na prodaj. Potrebna pojasnila se dobe pri Hranilnici in posojilnici na Bohinjski Bistrici.

Pod zelo ugodnimi pogoji se prodaja

hiša

z dobro idočo trgovino. Kje pove uredništvo.

Gospodarska zveza v Ljubljani ima v zalogi

semenski krompir

Sprejema tudi naročila za semensko ajdo, oves, fižol, trave in vse vrste drugih semen.

Zaloga pristnih domačih vin.

Malo rabljeni pisalni stroj

Remington X. najnovější model z vidno pisavo se proda takoj.

Vprašanje na upravništvo »Slovenca«.

Razpis službe organista in cerkvenika v Radovljici.

Plača 840 kron, ozir. po dogovoru. Župni urad v Radovljici, dne 26. marca 1912.

M. TUŠEK, LJUBLJANA

Stari trg 28
trgovina s steklom, porcelanom, svetilkami, podobami in zrcali po najnižjih cenah

se priporoča prečastiti duhovščini in slavnim cerkvenim predstojništvom za lastno umetno izdelovanje slikanih cerkvenih oken.

Načrte in preračune na željo. — Solidna postrežba.

strojnik

bolj prileten za električno centralo ob Savi. Več pove Ignacij Česenj, št. Vid nad Ljubljano.

Hiša

stoječa na zelo prometnem kraju, se takoj proda iz proste roke vsled družinskih razmer. Pojasnila se dobe pri lastniku v Ljubljani, Karolinska zemlja št. 11. 869

Prilika. Proda se hiša

z vrtem in nekoliko zemljišča na Notranjskem pod zelo ugodnimi pogoji, z gostilniško koncesijo, s sobami za tujce, s prostori tudi za prodajalno. Ob glavni cesti, v prometnem, letoviščnem kraju in v bližini kolodvora. Blagohotna vprašanja na upravo „Slovenca“, Ljubljana, pod št. 907. 907

Kot konceptni uradnik ali sollicitator Zell vstopiti v odvetniško ali notarsko pisarno 34 let stari, v vseh spornih in izvenspornih, eksekucijskih, zemljeknjižnih zadevah in v sestavljanju vseh pogodb izvežban

uradnik

samostojno delavna moč z dolgoletno prakso. Sprejme tudi drugo mesto pri kakem zavodu ali trgovskem podjetju.

Ponudbe pod »Uradnik št. 200« na upravo tega lista. 905

Kupim hišo v Ljubljani

od Sv. Jakoba trga do Vodnikovega trga, ki bi bila pripravna za manufakturno trgovino. Cena od 40—50.000 K. Prevzame se tudi z blagom vred. — Tudi na deželi na Dolenjskem v večjem kraju se kupi hiša za 30—40.000 K, ki bi bila pripravna za trgovino, tudi s trgovino. Natančna pojasn. prosi

Anton Ožura, trgovec, Deva, Sedmograško.

Lepo posestvo z gostilno

25 minut od krasnega kopaljšča Rogaska Slatine; poletni gostje zelo radi tija zahajajo, ker je tam najlepši razgled naokoli. Primerno je za kakega vpokojenca. Cena je 14.000 K. Posojilničnega denarja lahko ostane 4000 K. Posestvo je vse okoli hiše. Natančno se poizve pri gospodu

Franc Pirmanu, Topole

p. Rogaska Slatina, Spodnje Štajersko.

Dve stanovanji

eno obstoječe iz 2 sob, drugo iz 4 sob z vsemi pritiklinami, se oddasta takoj na Dunajski cesti št. 29. Pojasnila se dobe pri lastnici v pisarni v I. nadstr. 906

Brez razprodaje 75% ceneje!

Namesto da veliko anonciram, odločil sem se otvoriti, radi draginje, separadni oddelek v souterrainu z oblekami za gospode in dame od zadnje sezije s 75% znižano ceno, da prodajam do velikonočnih praznikov občinstvu, katero reflektira na ceni in dober nakup.

Kostum ali plašč za dame, prej K 30.— in višje, sedaj K 7.50 in višje
Kriolo ali bluže za dame, prej K 8.— in višje, sedaj K 2.— in višje
Svilnata spodnja krila ali spalne obleke za dame, prej K 20.— in višje, sedaj K 5.— in višje

Obleke za otroke, prej K 6.— in višje, sedaj K 1.50 in višje
Obleka ali površnik za dečke, prej K 30.— in višje, sedaj K 7.50 in višje

Posamezne hlače ali telovnik, prej K 8.— in višje, sedaj K 2.— in višje

Klobuk, slamnik ali čepica, prej K 4.— in višje, sedaj K 1.— in višje
Dežni plašč ali pelerina, prej K 30.— in višje, sedaj K 7.50 in višje.

Pošiljam tudi na deželo na izbiro.

Ogromna zaloga svežih najnovejših oblek za gospode, dečke in otroke, ter konfekcije za dame in deklice po znižanih cenah. 944

O. Bernatovič, Angleško skladišče oblek Ljubljana, Mestni trg 5.

Krompir

jedilni, najboljše kakovosti, brezhiben, zdrav ter izbran, kakor tudi semenski krompir

oddaja vedno v vsaki množini od 200 kg dalje po nizkih cenah tvrdka

Iv. A. Hartmanna nasl. Avg. Tomažič v Ljubljani. 447

»DIE ZEIT«, zelo razširjen dunajski list, piše v št. 2908, Dunaj, sobota, dne 29. vinotoka 1910, na strani 10 pod naslovom: Narodnogospodarska revija »Casac«. Dalje »NAŠ OTROK«. Glasilo za vzgojo in varstvo otrok, Dunaj, V. letnik, št. 2, koncem maja 1907. — Potem: »NARAVNI NAČIN ZDRAVLJENJA«. Glasilo za praktično higijeno na Dunaju decembra 1910. št. 421, 22. letnik pišejo sledeče:

Varčne gospodinje!

Dočim daste za vsa druga otročja redilna sredstva 1 do 3 K, velja »SLADIN« ali dr. pl. Trnkóczy-ja »SLADNI ČAJ« 1 zavojček z 1/2 kg samo 50 vin. Na tisoče otrok ga zavživa z najboljšim uspehom. — Glavne zaloge v Ljubljani lekarna Trnkóczy, zraven rotovža; na Dunaju v lekarnah Trnkóczy: VIII., Josefstädterstrasse 25; III., Radetzkyplatz 4; V., Schönbrunnerstrasse 19; v Gradcu, Sackstrasse 3. Razpošiljanje po pošti. — Prva največja eksportna tvrdka. — Preizkušeno lekarniško blago. — Drogijške cene. — Mastin za živinorejce. — Telefon št. 198.

Kranjska deželna banka v Ljubljani v deželnem dvorcu vhod v Gosposki ulici 2.

Obrestuje hranilne vloge po 4 1/4 %

brez vsakega odbitka. Obresti se pripisujejo glavni polletno. Vloge v tekočem, giro-računu in na blagajniške liste po najugodnejših pogojih.

Daje komunalna posojila

občnam, okrajnim in šolskim odborom ter zdravstvenim zastopom v

4 1/2 %

komunalnih zadolžnicah.

Hipotekarna posojila v zastavnih listih po

4 1/2 %

Eskomptuje menice denarnih zavodov in daje lombardna posojila. Prodaja lastne pupilarno-varne komunalne zadolžnice in zastavne liste.

Banka je pupilarno varen zavod, ter jamči zanjo dežela Kranjska.

Uradne ure za stranke usak delavnik od pol 9. ure dopoldne do 1. ure popoldne.

Oblasluveno koncesionirana

930

posredovalnica za mestno zastavljalnico

od 26. marca t. l. naprej posreduje za vse v zastavljalnico stroko spadajoče posle

u Kolodvorski ulici št. 6, prifličje.

Pojasnila daje brezplačno

Fran Bergant.

Konfekcijska trgovina

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo 19

priporoča svojo

901

velikansko zalogo spomladnih kostumov, plaščev in krila za dame in deklice v naj-novejših barvah in kroju.

Velika zaloga modnih oblek in površnikov za gospode in dečke.

Cene priznane najnižje. potrežba strogo solidna.

1878

Narocajte novi jubilejni cenik s koledarjem

1912

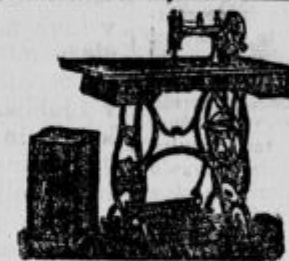
Edino zastopstvo za celo Kranjsko

Puch-koles

druge vrste kolo ... K 90.—
finejše ... 110.—
svetiljka ... 5.—
prost tek ... 20.—

Vse kolesarske potreščine po najnižjih cenah.

Nov cenik in lepi plakati gratis po pošti.

Najboljši

šivalni stroji

Pouk v vozenju

brezplačno.

Koristni lepi kroji za obleke pri naročilu šivalnega stroja gratis.

Cenik po pošti zastonj.

Največja in najbogatejša tovarniška zaloga precizijskih ur zlatnine srebrnolne briljantov.

Lastna tovarna ur v Svici.

Konkurenčne ure K 3.50, K 4.—, K 5.—.

Fr. Čuden, Ljubljana

urar, trgovec in posestnik; delničar družbe Union-Horlogère.

št. 155/pr.

952

Razpis.

Pri deželnem knjigovodstvu je izpraznjeno mesto računskega nadoficijala s prejemki VII. plačilnega razreda deželnih uslužbencev.

Obenem se razpisujeta tudi dve mesti računskih praktikantov z adjutom po 1200 K.

Prosilci za eno teh mest vložijo svoje s krstnim in domovinskim listom, z dokazali o usposobljenosti o dosednji praktični uporabi in o znanju slovenskega in nemškega jezika opremljene prošnje pri deželnem odboru kranjskem

do 27. aprila 1912

Prosilci za ta mesta morajo dokazati, da so dovršili kako srednjo šolo z zrelostnim izpitom ali pa poleg nižjih razredov srednje šole kako trgovsko akademijo ali kako drugo trgovsko šolo. Prosilci za službo računskega nadoficijala morajo poleg te še dokazati, da so prebili izpit iz državnega računskoslovja in da so v računski stroki praktično povsem izvežbani.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 26. marca 1912.